

U Świętego Michała

miesięcznik parafii św. Michała Archaniola w Skrzyszowie

BĄDŹ WIERNY AŻ DO ŚMIERCI I DAM CI WIENIEC ŻYWOTA

22 listopada 2015 * nr 11 / 110 rok X

Chrystus Król – mozaika (1936)
w wiedeńskim kościele
pw. Chrystusa Króla

foto: www.pl.wikipedia.org/

Uroczystość Jezusa Chrystusa Króla Wszechświata

Uroczystość Chrystusa Króla do liturgii wprowadził papież Pius XI encykliką *Quas Primas* z 11 grudnia 1925 r. na zakończenie roku jubileuszowego. Nakazał wtedy, aby we wszystkich kościołach tego dnia po głównym nabożeństwie przed wystawionym Najświętszym Sakramentem odmówić litanie do Najświętszego Serca Pana Jezusa oraz akt poświęcenia rodzaju ludzkiego Najświętszemu Sercu. Początkowo uroczystość obchodzono w ostatnią niedzielę października; reforma soborowa przeniosła jej termin na ostatnią niedzielę roku liturgicznego.

Od dawna już powszechnie nazywano Chrystusa Królem w przenośnym tego słowa znaczeniu, a to z powodu najwyższego stopnia dostojeństwa, przez które wyprzedza wszystkie stworzenia i przewyższa je. Mówimy więc, iż Chrystus króluje w umysłach ludzkich, nie tyle dla głębi umysłu i rozległości Swej wiedzy, ile że on sam jest prawdą, a ludzie od Niego powinni prawdę czerpać i posłusznie ją przyjmować; mówimy też, iż Chrystus króluje w woli ludzkiej, ponieważ w Nim nie tylko nieskazitelna wola ludzka stosuje się zupełnie i z całym posłuszeństwem do najświętszej woli boskiej, lecz także dlatego, że Chrystus tak wpływa natchnieniami swymi na naszą wolną wolę, iż zapalamy się do najszlachetniejszych rzeczy. Wreszcie uznajemy Chrystusa jako Króla serc dla Jego "przewyższającej naukę miłości" i dla łagodności i łaskawości, którą przyciąga dusze. Żaden bowiem człowiek nigdy nie był i nie będzie do tego stopnia ukochanym przez wszystkie narody, jak Jezus Chrystus.

Lecz jeżeli głębiej wnikniemy w rzecz, widzimy, iż we właściwym tego słowa znaczeniu imię i władzę króla należy przyznać Chrystusowi jako Człowiekowi, albowiem tylko o Chrystusie jako Człowieku można powiedzieć, iż otrzymał od Ojca "władzę i cześć, i królestwo"; Chrystus bowiem, jako Słowo Boga, będąc współistotnym Ojcu, wszystko ma wspólne z Ojcem, a więc także najwyższe i nieograniczone władztwo nad wszystkim stworzeniem.

Uroczystość ta ma nam uświadomić, że Chrystus jest Królem całego stworzenia – wszechświata. Jego panowanie nie wynika z jakichś dokonań, z wybrania czy z wywalczenia tej godności. On jest Królem, bo jest Bogiem-Człowiekiem, Stworzycielem i Odkupicielem. Z tego właśnie tytułu ma absolutną władzę. Bóg nie tylko stworzył świat, ale ciągle go stwarza i nim włada. Królestwo Jezusa jest czymś zupełnie innym od wszystkich królestw ziemskich. Dotyczy ono wszystkich narodów, wszystkich miejsc i wszystkich czasów. Ono już istnieje w Kościele, choć jeszcze nie zostało do końca wypełnione. Dlatego właśnie w codziennej modlitwie, którą zostawił nam sam Chrystus, wołamy z nadzieją: Przyjdź królestwo Twoje!

Władca czy sługa?

"Dana mi jest wszelka władza na niebie i na ziemi" (Mt 20,18). Słowa te, wypowiedziane przez Chrystusa Króla, Mesjasza, towarzyszą ludziom od tysiącleci. Dzisiejsza uroczystość zachęca, abyśmy ponownie pochyłili się nad istotą władzy. Wzorem i sensem naszych rozważań jest Jezus Chrystus - Król, a zatem i władca.

Pamiętamy z kart Ewangelii spór między uczniami Chrystusa o pierwszeństwo w królestwie Chrystusa (zob. Mt 20,20-24). Mistrz poucza ich wówczas: "Wiecie, że władcy narodów uciskają je, a wielcy dają im odczuć swą władzę. Nie tak będzie u was. Lecz kto by między wami chciał stać się wielkim, niech będzie waszym sługą. A kto by chciał być

pierwszym między wami, niech będzie niewolnikiem waszym, na wzór Syna Człowieczego, który nie przyszedł, aby Mu służyło, lecz aby służyć i dać swoje życie na okup za wielu" (Mt 20,25-28).

Kim zatem jest Chrystus Król? Jak sam o sobie powiedział, jest sługą, który: życie swoje oddaje za drugiego człowieka, lecz słabości ludzkiego ducha i ciała, z litością pochyla się nad biednymi, chorymi, cierpiącymi i nikogo nie odrzuca. Jest sługą całkowicie posłusznym swojemu Ojcu. Chrystus jest także władcą. Ma władzę nad ludzkim grzechem (zob. Łk 7,36-50), nad szatanem (zob. Łk 8,26-39), nad śmiercią (Łk 8,49-55). Absolutna władza Chrystusa nad grzechem, śmiercią i szatanem objawia się w dniu Zmartwychwstania, kiedy to zostają ostatecznie pokonane.

Królestwo, które przynosi Mesjasz, jest królowaniem prawdy i życia, łaski i sprawiedliwości, miłości i pokoju. Nie jest to królestwo jedynie dla wybranych, nie realizuje się gdzieś w zaświatach czy też w doskonałej rzeczywistości nieba. Królestwo Boże jest tu, i każdy z nas jest zaproszony do realizacji tegoż królestwa. Chrystus wstępując do nieba, przekazuje uczniom, a przez nich każdemu z nas, godność królewską i władzę (zob. Mt 28,18-20).

Co na początku XXI wieku może oznaczać uczestnictwo każdego chrześcijanina w królewskim urzędzie Chrystusa? W wymiarze chrześcijańskim panować znaczy przede wszystkim służyć. Jednak służba, jak zauważa Jan Paweł II, domaga się duchowej dojrzałości. "Aby umiejętnie i skutecznie służyć drugim, trzeba umieć panować nad samym sobą, trzeba posiadać cnoty, które to panowanie umożliwiają" (*Redemptor hominis*, 21). W praktyce władza powinna oznaczać przezwyciężanie w sobie i w otaczającym nas świecie grzechu i zła oraz kierowanie się we wszystkich decyzjach głosem sumienia, "by żadna działalność ludzka nie była wyjęta spod władzy Boga" (KK 36). Panowanie oznacza także urzeczywistnianie w swoim wnętrzu prawdy i dawanie jej wyrazu przez uczynki miłości, których owocem będzie dążenie do świętości własnej i bliźnich. Realizacja Chrystusowej władzy dokonuje się jednak przede wszystkim przez konkretne i bezpośrednie działania w porządku doczesnym. Ważnym zadaniem stojącym przed osobami świeckimi jest takie przeobrażanie instytucji i sytuacji społecznych, by nie skłaniały do grzechu, lecz były poddane normom sprawiedliwości i miłości. W innym miejscu zaś czytamy, że królewska godność członków Kościoła realizuje się przez doskonalenie wytworów ludzkiej pracy i cywilizacji w taki sposób, by przyczyniały się do rozwoju chrześcijańskiej wolności (zob. KK 36).

Chrystus Król – Pan i Sługa wskazuje na władzę, której jedyną prawdziwą realizacją jest służba drugiemu człowiekowi.

źródło: <http://www.brewiarz.katolik.pl>
<http://liturgia.wiara.pl>
<http://www.zyciezakonne.pl>

red.

Spotkanie popielgrzymkowe

W kalendarz wydarzeń naszej parafii od kilku lat wpisana jest pieszka pielgrzymka Szlakiem Orlich Gniazd na Jasną Górę.

W sobotę 17 października br. odbyło się spotkanie popielgrzymkowe wszystkich tegorocznych uczestników tej pielgrzymki. A przypomnieć należy, iż główny trzon stanowili pielgrzymi z parafii św. Andrzeja Boboli w Leszczynach oraz z naszej parafii św. Michała Archaniola. W sumie jednak 250 uczestników pochodziło prawie z 30 różnych parafii naszej archidiecezji.

Spotkanie rozpoczęło się od udziału we mszy św. o godz. 17.30. Po mszy św. w kościele był wspólny śpiew – co w wykonaniu 200 pielgrzymów przy akompaniamencie gitar naprawdę chwyta za serce.

Ks. proboszcz przybliżył wszystkim zebranim historię skrzyszowskiej parafii, a jest ona naprawdę bogata i ciekawa. Proboszcz z Leszczyn – nasz parafianin – ks. Krzysztof Fulek wygłosił konferencję o wartości pielgrzymowania. Przypomniana też została historia, kiedy to jako kaznodzieja głosił kazanie podczas odpustu ku czci św. Wawrzyńca, a od świecy ołtarzowej zapalił się ornat w który był ubrany. Zimną krew zachował wtedy śp. ks. proboszcz Józef Piekorz, który ugasił pożar.

Kolejnym elementem spotkania były wspomnienia podczas oglądania zdjęć z pielgrzymki wyświetlanych na kościelnym ekranie.

Wspólną modlitwę wieczorną poprowadził ks. Mateusz Drobny, również nasz parafianin, posługujący jako wikariusz w parafii Leszczyny.

Potem wszyscy udali się do salek parafialnych na tradycyjny kołocz, kawę i herbatę. Kołocz – jak zawsze – to dar państwa Marii i Jana Klapuch, za który serdeczne Bóg zapłać. Pielgrzymi z Leszczyn, którzy przyjechali wynajętym autokarem oraz samochodami, zaprosili pielgrzymów ze Skrzyszowa do siebie z rewizytą.

ks. W. T.

W telegraficznym skrócie

W liturgiczne wspomnienie św. Jana Pawła II, czyli 22 października po mszy św. wszyscy chętni mogli ucałować relikwie Świętego Papieża. Nasza parafia posiada relikwie I stopnia z włosa.

*

Trwają jeszcze zapisy na planowaną na 26.06–06.07. 2016 r. 11-dniową samolotową pielgrzymkę na Sycylię do Matki Bożej z Syrakuz. Tam były objawienia Matki Bożej Płaczącej. Z Syrakuz pochodzi też św. Łucja męczennica. W Katanii na Sycylii żyła i zginęła śmiercią męczeńską św. Agata. Sycylia należy do Włoch i jest największą wyspą Morza Śródziemnego. W programie pielgrzymki również Wyspy Liparyjskie, czynny wulkan Etna, także wieczorek sycylijski i dwa dni wypoczynku nad morzem. /foto str. 6/

*

W ostatnią niedzielę października br., czyli w Kiermasz – tzn. w 79 rocznicę poświęcenia naszego kościoła, gościem był ks. Andrzej Cioska – wikariusz budowanego kościoła NSPJ w Czerwionce. Wygłosił Słowo Boże, a kolekta zebrana w tym dniu przeznaczona była na budowaną w Czerwionce świątynię – jesteśmy bowiem parafią patronacką.

*

Dzieci, które nie opuściły ani jednego nabożeństwa różańcowego w m-cu październiku, otrzymały drobne nagrody.

*

W kancelarii parafialnej można dokonywać przedłużania rezerwacji miejsc grobowych.

*

Nauki przedmażeńskie dla narzeczonych w naszej parafii odbyły się w październiku br. Cały cykl obejmował cztery spotkania w odstępach tygodniowych oraz dwa spotkania w poradni życia rodzinnego.

*

Od listopada br. rozpoczęło się bliższe przygotowanie do Sakramentu Małżeństwa dla młodzieży 18-letniej, czyli dla rocznika 1997.

*

Trwają prace nad doświetleniem parkingu i terenów przy nowym probostwie. Przycięte też zostały wszystkie tuje, zrobiona została też piękna rabata przy nowym probostwie. Bóg zapłać za te wszystkie dzieła niezmordowanej farskiej ekipie. /foto str. 16, 17/

*

Podczas mszy św. szkolnej w pierwszy czwartek listopada br. dzieci wcieliły się w postaci różnych świętych. Przybliżyły nam ich zachwycające i pociągające życie.

*

Bóg zapłać za wszelkie formy służby na rzecz naszej parafii: pracy, pomocy finansowej i materialnej, gesty życzliwości, uczynności, dobre słowo: *Anonimowi Ofiarodawcy, Kłosek Jan, Kopiec Barbara Jan, Pękała Alicja Roman, Laskowska Bogumiła*. Nie chcąc pominąć nikogo – wszystkim serdeczne Bóg zapłać!

ks. W. T.

GODZINY OTWARCIA KANCELARII PARAFIALNEJ

Poniedziałek 8.00 – 9.00 i 16.00 – 17.00
 Wtorek nieczynne
 Środa 8.00 – 9.00 i 18.00 – 19.00

Czwartek 7.30 – 8.00 i 16.00 – 16.30
 Piątek 16.00 – 17.00
 Sobota 16.00 – 17.00

Rekolekcje u Matki Bożej Uśmiechniętej

Przy Sanktuarium Matki Bożej Uśmiechniętej w Pszowie, u Sióstr Boromeuszek w dniach od 25 do 27 września br. odbyły się rekolekcje dla przewodniczących róż różańcowych. Wzięły w nich udział między innymi trzy nasze parafianki: Henryka Kufka, Kornelia Tolarz i Kornelia Przybyła.

Rekolekcje prowadził nasz moderator diecezjalny ks. Zbigniew Kocoń, który w tym roku rozpoczął cykl rozważań tajemnic różańcowych. Na pierwszy etap poszły tajemnice światła, w następnych latach będą rozważane kolejne tajemnice – tak, żeby w ciągu czteroletniej formacji rekolekcyjnej rozważyć wszystkie tajemnice różańcowe.

Na rekolekcje przyjechało z całej diecezji aż 70 osób – pomimo tak liczego grona siostry dogadzały nam jak mogły.

Ksiądz Marcin Szkatuła – pochodzący z Turzy Śl. wygłosił bardzo ciekawy wykład na temat znaczenia samego różańca, jak i Sanktuarium Matki Boskiej Fatimskiej w Turzy Śl. Zaś proboszcz z Leszczyn ks. Krzysztof Fulek bardzo ciekawie opowiadał nam o przesłaniach Matki Bożej

z różnych sanktuariów świata, które sam odwiedził. Świadczenia różnych osób przebywających na rekolekcjach oraz wspólne dzielenie się przeżyciami duchowymi umacniały nasze więzi wspólnotowe. Ks. proboszcz z pszowskiego sanktuarium przybliżył nam historię samego obrazu Matki Bożej Uśmiechniętej, jak i całego kościoła.

Atmosfera na rekolekcjach była iście rodzinna: wspólne modlitwy, śpiewy, rozważania oraz nocne indywidualne kontemplowanie Jezusa Eucharystycznego w kaplicy było dla nas głębokim przeżyciem duchowym i umocnieniem wiary. Siostry Boromeuszki dogadzały nam pysznym jedzeniem i własnej roboty rogalikami.

Ubogacone wiarą i radosnymi przeżyciami – niedzielnym popołudniem wróciliśmy do swoich domów.

Na przyszłość polecamy pozostałym zelatorom róż, aby skorzystali z tego owocnego czasu rekolekcji, który jest rozłożony w trzech dogodnych terminach do wyboru.

K.P.

Święty na każdy dzień (11.11.)

*"Ujrzawszy raz ostrzyżoną owcę, święty powiedział:
"Ta oto wypełniła rozkaz Ewangelii: miała dwie suknie
i oddała jedną temu, kto jej nie miał.
Tak też i wy winniście czynić"*

Marcin urodził się około roku 316 w Pannonii (dziś leży ona na terenie Węgier). Jego rodzice byli poganami. Gdy miał 15 lat, z rozkazu cesarza musiał wstąpić do służby wojskowej. Pełnił ją w Galii. Właśnie z tego okresu życia św. Marcina pochodzi najbardziej znana legenda o nim. Jakub de Voragine ujął ją następująco: *"Pewnego zimowego dnia św. Marcin przejeżdżając przez bramę Amiens spotkał jakiegoś biedaka, który był nagi i nie dostał jeszcze od nikogo jałmużny. Zrozumiał tedy Marcin, że to on właśnie powinien pomóc biedakowi, wyciągnął więc miecz i rozciął na dwoje płaszcz, który miał na sobie. Następnie oddał biednemu jedną część, a drugą okrył się znowu. Następnego nocy ukazał mu się Chrystus, ubrany w tę część jego płaszcza, którą dał biednemu i tak rzekł do aniołów, którzy Go otaczali: «W tę szatę ubrał mnie Marcin, który jeszcze jest katechumenem!»" Święty jednak nie uniósł się pychą, ale poznawszy dobroć Bożą przyjął chrzest święty, mając lat 18. Przez dwa lata jeszcze pozostał w wojsku, ponieważ prosił go o to jego trybun, obiecując mu, że wysłużywszy swoje lata wstąpi do klasztoru".*

Po odejściu z wojska Marcin założył klasztor w Ligugé i prowadził w nim życie monastyczne pod kierunkiem św. Hilarego. Później został ka-

płanem, a mieszkańcy Tours wybrali go na swojego biskupa, choć bardzo się temu opierał.

Był dobrym duszpasterzem dla powierzonego mu trojce ludu, gorliwie głosił Dobrą Nowinę, zakładał klasztory, troszczył się o duchowieństwo. Jakub de Voragine napisał o nim również: *"Św. Marcin miał serce pełne miłosierdzia dla grzeszników i z wielką litością przyjmował wszystkich, którzy chcieli pokutować. Pewnego razu diabeł wyrzucił mu, że przyjmuje pokutę tych, którzy już drugi raz zgrzeszyli (aby zrozumieć ten zwrot, trzeba wiedzieć, że w Kościele pierwszych wieków pojawiły się przesadne surowe tendencje do wykluczania ze wspólnoty tych, którzy po przyjęciu chrztu popełnili grzech ciężki – drugi raz zgrzeszyli – przyp. ks. A. S.). Św. Marcin zaś odrzekł mu: "Gdybyś ty sam, nieszczęśniku, przestał niepokoić ludzi i pokutował za swoje zbrodnie, to i tobie obiecałbym miłosierdzie, wierząc w Jezusa Chrystusa".*

Święty Marcin, według świadectw jemu współczesnych, znał wcześniej datę swej śmierci. Gdy jednak współbracia prosili ze łzami, aby nie odchodził od nich, tak zwrócił się do Boga: *"Panie, jeśli jeszcze potrzebny jestem Twemu ludowi, nie wzbraniaj się przed pracą. Niech się dzieje wola Twoja".*

Zmarł w roku 397. Był pierwszym świętym wyznawcą, to znaczy człowiekiem czczonym, jako święty, mimo że nie poniósł męczeństwa.

źródło: <http://kosciol.wiara.pl/red>

Wieczór Modlitewny

„Człowiek powinien modlić się codziennie przynajmniej jedną godzinę, a jeśli nie ma czasu – to dwie godziny”. To pewna myśl i lekarstwo dla ludzi zagonionych, zabieganych i często znerwicowanych.

Pan Jezus dużo się modlił. Modlił się w różnym czasie i w różnych miejscach. Ewangelisci wspominają, że modlił się nieraz w miejscach ustronnych, na modlitwie spędzał całe noce.

Chrześcijanin bez modlitwy jałowuje. Jałowuje jego życie, myślenie, mowa i działanie. Człowiek musi się wymodlić. Inaczej nigdy nie będzie funkcjonował jak normalny człowiek.

Od października br. w program życia parafialnego wpisują się Wieczory Modlitewne. Pierwsze takie spotkanie odbyło się w piątkowy wieczór 23 października br. Zebrała się młodzież i dorośli.

Piękny śpiew, akompaniament różnych instrumentów – gitara, flet, organy, ale też czas na ciszę, głęboką refleksję, ale i różaniec, pokaz multimedialny, ale również spojrzenie na Jezusa Eucharystycznego. W bogactwie form modlitewnych każdy mógł odnaleźć coś, co pomogło mu wejść w zjednoczenie z Bogiem.

Myślą przewodnią był św. Jan Paweł II – wszak dzień wcześniej przypadało jego liturgiczne wspomnienie, a był to człowiek niezwykle głębokiej modlitwy.

Wdzięczność dla wszystkich prowadzących oraz wszystkich, którzy przyszli się wspólnie modlić!

ks. W. T.

Wszystkich Świętych

Uroczystość Wszystkich Świętych to dzień dla wszystkich bardzo głęboki wewnętrznie i bardzo refleksyjny. Stojąc nad grobami bliskich wspominamy tych, którzy byli nam bardzo bliscy. Pogoda w tym dniu była przepiękna, stąd i nasza obecność na cmentarzu była liczna.

Podczas niezaprzeczonych za zmarłych wyczytane zostały nazwiska i imiona 41 osób, które odeszły od nas przechodząc do wieczności od ostatniej uroczystości Wszystkich Świętych.

Odpust zupełny za dusze w czyśćcu cierpiące można było uzyskać od południa uroczystości Wszystkich Świętych, do 8 listopada br., przez odprawienie spowiedzi i przyjęcie Komunii Św., zachowanie wolności od przywiązania do jakiegokolwiek grzechu, modlitwę w intencjach Ojca Świętego oraz nawiedzenie cmentarza i odmówienie modlitwy za zmarłych.

Również Dzień Zaduszny jest dniem pełnym zadumy i modlitwy. W tym dniu Kościół wspomina wszystkich, którzy w czyśćcu pokutują za grzechy. Aby im przyjść z pomocą przedstawia Bogu modlitwy i odpusty zyskane przez żyjących, a przede wszystkim ofiarę Chrystusa uobecniającą się we mszy św.

Przez cały tydzień pół godziny przed każdą mszą św. odmawiany był różaniec za zmarłych zalecanych i odprawiane były msze św.

Jak co roku również w uroczystość Wszystkich Świętych fundacja „Wspólnota Dobrej Woli” kwestowała na cmentarzach naszego powiatu, w tym także na naszym. Dochód z kwesty przeznaczony jest na funkcjonowanie Wodzisławskiego Ośrodka Rehabilitacji i Terapii Dzieci i Młodzieży.

ks. W. T.

IV Archidiecezjalna Pielgrzymka Róż Różańcowych do Katedry

W ładny słoneczny poranek 24 października br. członkowie Żywego Różańca pobłogosławieni przez naszego ks. proboszcza Witolda – wyruszyli na spotkanie wspólnot Żywego Różańca do Katedry Chrystusa Króla w Katowicach. Kilka tysięcy wiernych przywitał moderator Żywego Różańca ks. kanonik Zbigniew Kocoń przybliżając nam piękno modlitwy różańcowej. A nowy ks. proboszcz – Łukasz Gaweł – pozdrowieniem: *"Szczęść Boże!"* – przywitał nas jak w domu, bo kościół katedralny to liturgiczne centrum diecezji. Przypomniawszy, że w dniu 30.10.1955 r. ks. Zdzisław Golicki dokonał jego konsekracji i to już 60-te urodziny tej świątyni. Tu modlimy się razem z robotnikami i ludźmi, którzy zostali świętymi. Jest tu kaplica poświęcona św. Janowi Pawłowi II – znajduje się tam ołtarz z lotniska na Muchowcu z 20.06.1983 r. i relikwie naszego wielkiego Papieża. 13.09.1980 r. katedrę odwiedził również kardynał Joseph Ratzinger. W tym miejscu przyjmują święcenia wszyscy nasi kapłani. Tutaj odbył się I Synod diecezji katowickiej i rozpoczął się II Synod archidiecezji katowickiej. Spotykają się tutaj różne grupy i wspólnoty. Jedną z najliczniejszych grup, które spotkały się w odnowionej katedrze jest wspólnota Żywego Różańca. Tu skupia się życie naszego śląskiego kościoła.

Nasze coroczne spotkanie przypadło w tym roku w Tygodniu Misyjnym. Wraz z całym Kościołem podejmujemy odpowiedzialność za dzieło ewangelizacji – mówił do zgromadzonych ks. Grzegorz Wita – wikariusz biskupi ds. misji archidiecezji katowickiej. Wielu misjonarzy doświadcza już modlitewnej i finansowej opieki bliskich im Róż Różańcowych. Co oprócz modlitwy można zrobić dla misji? Razem możemy więcej – z małych sum zebranych razem uczyni się dużo. Chcemy pomagać ojczyźnie i całemu światu. Ksiądz Grzegorz opowiedział o Wiosce Miłosierdzia leżącej w Tanzanii, gdzie posługuje ks. Edward Gorczyły, który jest tam od 41 lat. Od 5 lat pomaga w posłudze siostra Rut Ciesielska. Kapłan zachęcał do podjęcia duchowej i materialnej opieki nad Wioską Miłosierdzia, jako pięknego misyjnego daru na Nadzwyczajny Rok Miłosierdzia ogłoszony przez Ojca Świętego Franciszka. Kościół ma dać świadectwo, że żyje razem, że jesteśmy przyjaciółmi samego Boga.

Ks. Mariusz Wierzbicki – diecezjalny duszpasterz młodzieży – wraz z Kingą Ludwiczak z sekretariatu Diecezjalnego Centrum Światowych Dni Młodzieży, zachęcali wszystkich pątników do włączenia się w to wielkie dzieło przez modlitwę oraz przyjęcie pielgrzymów pod swój dach.

O godz. 11.00 rozpoczęła się modlitwa różańcowa, po której odbyła się uroczysta Eucharystia pod przewodnictwem bpa Marka Szkudło. Zapewnił on o modlitewnej łączności z nami abp Wiktora Skworca, który w tym czasie przebywał w Rzymie.

foto: /www.archidiecezja.katowice.pl

W homilii skierowanej do pielgrzymów ks. bp M. Szkudło oparł się o tekst pieśni *"Królowej Anielskiej śpiewajmy, różami uwieńczmy jej skroń"*. Nazywając pątników najpiękniejszym darem dla Matki Bożej pytał o ich wiarę i zaufanie do Matki Najświętszej – *"A co by się stało, gdyby faktycznie stanęła przed tobą Matka Boża? Jak byś się poczuł? Jaki wieniec nałożyłbyś na Jej głowę?"* – zwrócił się do zebranych w Katedrze. Mówiąc o tradycji Żywych Róż Różańcowych oraz wspominając dokument św. Jana Pawła II *"Rosarium Virginis Mariae"* biskup zwrócił uwagę na istotę bycia Różą Różańcową. *"Naszym powołaniem jest patrzeć na Jezusa! Tak jak Maryja! Czasem będzie to spojrzenie zdziwienia, czasem spojrzenie cierpienia, być może jest to dzisiaj spojrzenie uwielbienia rozpromienione radością, rozpalone radością Ducha Świętego"* – mówił bp Szkudło w trakcie kazania. Nawiązując do liturgii słowa ks. bp zachęcał zebranych do życia na wzór Jezusa. *"Życ według Ducha nie jest łatwo w dzisiejszych czasach. Ale nigdy nie było. Bo świat kusi nas byśmy żyli według ciała. Ale gdy będziemy wpatrywać się w twarz Pana Jezusa, jeśli wraz z Maryją kontemplować będziemy to Święte Oblicze, jeśli wraz z Maryją będziemy Jezusa naśladować, to będziemy żyli według Ducha"* – apelował bp Szkudło. Musimy pracować nad sobą, musimy jak drzewo przynosić dobre owoce, trzeba się starać

zrozumieć szansę, którą daje nam Pan Bóg. Trzeba żyć według przykazań i ewangelii z różańcem w ręku.

A my po uroczystości, z pączkiem w ręku, wróciliśmy szczęśliwie do naszych domów.

Chcę serdecznie podziękować wszystkim uczestnikom pielgrzymki za udział, a szczególnie pani Elżbiecie Mitko z Gołkowic za organizację.

Serdecznie zapraszamy na pielgrzymkę do Panewnik w dniu 9.01.2016 r. na adorację przy Bożym Żłóbku.

Szczęść Boże!
R. J.

Z życia Domu Seniora „Gwarek”

20 października 2015 roku pensjonariusze Domu Seniora „Gwarek” już po raz czwarty obchodzili *Europejski Dzień Seniora*. O godz. 14.00 odbyła się msza święta w ich intencji, którą odprawił ks. Jan Bracik. Mszę uświetnił swym śpiewem zespół „Podbuczanki”, który także po mszy zaprezentował swój bogaty repertuar. Kolejnym punktem programu był występ tańczącej młodzieży ze Szkoły Tańca „Cubana” działającej w Mszanej. Wystąpili: Daria Toman ze Skrzyszowa i Mateusz Bohm z Mszanej, którzy zaprezentowali tańce latynoamerykańskie takie jak: cza-cza, samba, pasodoble, rumba oraz jeden taniec standardowy – fokstrot. Nasi bardzo uzdolnieni wykonawcy biorą udział w konkursach tańca w Polsce, a także w Czechach. Od godziny 17.00 naszym seniorom czas umiłał DJ Bogdan Kłosek, który przygotował specjalny repertuar, porwał najstarszych do tańca, zaś w przerwach motywował wszystkich do śpiewu, gdyż przygrywał na akordeonie. Cała uroczystość zakończyła się o godz. 21.00 „Apelem Jasnogórskim”. Czas spędzony w miłej atmosferze, przy rytmach muzyki i przy smacznym poczęstunku, przygotowanym przez naszą kuchnię, zleciał bardzo szybko. Pod baczным okiem opiekunek medycznych wszyscy płasali i tańczyli wesoło, tym samym zapomnieli, że boli i starość doskwiera. Ludzie młodzi, aktywni zawodowo, mają ciągle mało czasu, zaś nasi pensjonariusze mają go wystarczająco dużo, dlatego też staramy się dla nich organizować przeróżne uroczystości, rozrywki i zajęcia terapeutyczne, aby spożytkować każdą chwilę oraz aby aktywizować ich do działania.

*

7 listopada br. odbyła się msza święta z okazji 18 urodzin pani Agaty Brzoza – organistki z parafii Krostoszowice, która gra także w kaplicy na Podbuczu i w Domu Seniora „Gwarek”. Mszę św. odprawił ksiądz Jan Bracik. Przed mszą św. swą obecnością zaszczyił nas także ksiądz Rajmund Żurek, który przybył, aby złożyć jubilatce najserdeczniejsze życzenia. Uroczystość uświetnił także swym śpiewem zespół „Podbuczanki”. Wielki to dla nas zaszczyt, że pani Agata wybrała naszą kaplicę, aby Bogu dziękować za otrzymane łaski. Razem z nią prosiliśmy o nieustanną opiekę i błogosławieństwo na kolejne lata. /foto str. 20/

*

9 listopada pani Bronisława Podsiadły obchodziła swoje 84 urodziny. Z tej okazji mszę św. odprawił ks. Franciszek Malczyk, który przyjechał do nas z Niemiec, z okolic Wurzburga – jest on krewnym naszej pensjonariuszki. Okazało się, że nasz gość jest znajomym ks. Jana Bracika, razem bowiem studiowali w seminarium w Krakowie. Po bardzo ciepłym powitaniu, obaj kapłani udali się do ołtarza. /foto str. 20/

*

10.11.2015 roku do Domu Seniora „Gwarek” przybyli członkowie Świeckiego Zakonu

św. Franciszka z Czerwionki-Leszczyn, czyli z parafii, w której obecnie proboszczem jest ks. Krzysztof Fulek, zaś wikarym ks. Mateusz Drobny – obaj księża pochodzą ze Skrzyszowa. niecodzienni goście przybyli odwiedzić pana Stanisława Leszczyńskiego, który obecnie przebywa w Domu Seniora „Gwarek”, a jest członkiem tego zakonu. Nasi goście wraz z pensjonariuszami większość czasu spędzili na modlitwie. Następnie zwiedzili cały Dom i po małym poczęstunku udali się w drogę powrotną.

*

14.11.2015 roku swą 60 rocznicę ślubu obchodzili państwo Róża i Gerard Szewczyk. Z tej okazji odbyła się msza św. do Opatrzności Bożej, przez wstawiennictwo Świętej Rodziny, z podziękowaniem za dar życia i miłości małżeńskiej, z prośbą o zdrowie i dalsze łaski. Nasi Jubilaci na początku swego małżeństwa mieszkali i pracowali w Polsce, jednak większość życia spędzili w Niemczech. /foto str. 20/

E. G.

Plan Kolędy

Duszpasterskie odwiedziny kolędowe w tym roku rozpoczną się od I Niedzieli Adwentu. Celem takich odwiedzin jest zanieśenie błogosławieństwa do każdego domu i rodziny. Jest też możliwość spotkania z kapłanem i rozmowa na wszystkie tematy nurtujące człowieka. Rozpoczną się obchody związane z 1050 rocznicą Chrztu Polski i z Nadzwyczajnym Rokiem Miłosierdzia. Tematów kolędowych jest wiele, również te związane z naszą wiarą, praktykami religijnymi, życiem rodzinnym itd.

W tym roku podczas wizyty duszpasterskiej, zwanej popularnie kolędą, nasze domy odwiedzać będzie trzech duszpasterzy: ks. proboszcz Witold Tatarczyk, ks. rezydent dr Grzegorz Kucza oraz zaproszony gość – ks. kanonik Florian Ludziarczyk.

Ks. kanonik Florian w latach 1976 – 1981 był wikariuszem w Jedłowniku – rodzinnej parafii naszego proboszcza. Ks. Florian w latach 2003 – 2012 był proboszczem

w parafii Narodzenia św. Jana Chrzciciela w Pawłowicach. Wtedy też 3 lata wikariuszem tej parafii był ks. Witold Tatarczyk i stamtąd w roku 2006 przyszedł do Skrzyszowa, by pełnić funkcję proboszcza. Ks. kanonik wybudował też klasztor Sióstr Karmelitanek w Katowicach, a także Dom Księży Emerytów w Katowicach, gdzie do 2003 roku był dyrektorem. Od roku 2012 jest emerytem i rezydentem w parafii Bożego Ciała w Jankowicach Rybnickich.

Tradycyjna ofiara kolędowa (oczywiście nie jest konieczna) zostanie przeznaczona na elewację zewnętrzną kościoła.

ks. W. T.

Plan kolędy 2015/2016

Data	Dzień tygodnia	Rozp.	Trasa	Ilość domów
29.11.2015	niedziela	II 9.30	ul. Mszańska P 2 – 24a (Poloczek – Więcek)	15
		III 9.30	ul. Powstańców Śl. P 6 – 42 (Tatarczyk – Folwarczny)	15
30.11.2015	poniedziałek	I 14.00	ul. Dębowa P 2 – 26 (Dombek – Pawliczek)	11
		II 14.00	ul. Mszańska L 1 – 19 (Chojecki – Suchy)	9
		III 14.00	ul. Powstańców Śl. P 44 – 78 (Rugor – Wajdeman)	15
1.12.2015	wtorek	I 14.00	ul. Dębowa P 30 – 54 (Damec – Durczok)	10
		III 14.00	ul. Powstańców Śl. P 82 – 122 (Widz – Wajda)	15
2.12.2015	środa	I 14.00	ul. Dębowa L 31 – 21 (Czerwiński – Widenka)	9
		III 14.00	ul. Powstańców Śl. P 126 – 160 (Jochem – Kusz)	15
3.12.2015	czwartek	I 14.00	ul. Dębowa L 19 – 1 (Korfanty – Smolorz)	9
		II 14.00	ul. Leśna 1 – 12 (Grabiec – Szkatuła)	10
		III 14.00	ul. Powstańców Śl. P 162 – 190 (Oślizło – Balwierz)	15
5.12.2015	sobota	I 9.30	ul. Lipowa 1 – 58 (Grzonka – Spandel)	31
		II 9.30	ul. Leśna 14 – 34 (Molenda – Folwarczny)	20
		III 9.30	ul. Powstańców Śl. P 190a – 244 (? – Gawłok)	20
6.12.2015	niedziela	I 13.00	ul. Krótka L 1 – 25 (Dembowy – Gawlik)	14
		II 13.00	ul. Leśna 34a – 51 (Woźniak – Piechaczek)	14
		III 13.00	ul. Powstańców Śl. L 1 – 59 (Moskwa – Antkiewicz)	16
7.12.2015	poniedziałek	I 14.00	ul. Krótka P 2a – 12 (Sołoducha – Tłółka)	5
			ul. Krótka L 35 – 27 (Popek – Toman)	4
		II 14.00	ul. Wspólna L 1 – 23 (Mrozek – Sylwesiuk)	9
		III 14.00	ul. Powstańców Śl. L 65 – 109 (Kałusek – Tatarczyk)	15
8.12.2015	wtorek	III 14.00	ul. Powstańców Śl. L 111 – 159 (Dudek – Kowol)	15
9.12.2015	środa	I 14.00	ul. Wyzwolenia L 1 – 29 (Marcol – Kopiec)	10
		III 14.00	ul. Powstańców Śl. L 161 – 199 (Tatarczyk – Świerczek)	16
10.12.2015	czwartek	I 14.00	ul. Wyzwolenia L 31 – 55 (Oślizło – Grzegoszczek)	9
		II 14.00	ul. Wspólna P 0 – 18 (Czyż – Jureczko)	10
		III 14.00	ul. Zielona P 2 – 30 (Mikułka – Mitko)	15
11.12.2015	piątek	I 14.00	ul. Wyzwolenia L 57 – 83 (Czaja – Kozłowski)	9
		III 14.00	ul. Zielona P 32 – 58 (Kraski – Hlubek)	13
			ul. Zielona L 43, 39 (Durczok, Paszek)	2
12.12.2015	sobota	II 9.30	ul. Wspólna P 18a – 60 (Lubas – Szkatuła)	20
		III 9.30	ul. Zielona L 37 – 1 (Grabiec – Kucharczyk)	21
13.12.2015	niedziela	I 13.00	ul. Ks. Wallacha L 1 – 31 (Polnik – Łukaszczyk)	15
		II 13.00	ul. Olszyńska 1 – 24 (Kubica – Wnuk)	17
		III 13.00	ul. 1 Maja P 22 – 50 (Wawrzyczny – Grabiec)	15
14.12.2015	poniedziałek	I 14.00	ul. Ks. Wallacha L 33 – 51 (Antończyk – Barciok)	10
		II 14.00	ul. Ks. Wallacha L 53 – 73 (Kozieński – Kozuch)	11
		III 14.00	ul. 1 Maja P 52 – 94 (Wiśnios – Grabiec)	15

Data	Dzień tygodnia	Rozp.	Trasa	Ilość domów
15.12.2015	wtorek	III	14.00 ul. 1 Maja P 96 – 142 (Reclik – Domański)	15
16.12.2015	środa	I	14.00 ul. Ks. Wallacha L 159 – 143 (Dragan – Witkowski)	10
		III	14.00 ul. 1 Maja P 144 – 206 (Herman – Kucza)	15
17.12.2015	czwartek	I	14.00 ul. Ks. Wallacha L 141 – 121 (Kłosek – Wojaczek)	10
		II	14.00 ul. Ks. Wallacha L 75 – 101 (Kowalski – Fojcik)	11
		III	14.00 ul. 1 Maja P 208 – 240a (Marszolik – Macura)	15
18.12.2015	piątek	I	14.00 ul. Ks. Wallacha L 119 – 101a (Babilas – Kowalski)	10
		III	14.00 ul. Partyzantów L 1 – 23a (Mrozek – Ciemięga)	
			[1, 1, 3, 5, 11, 9, 7, 13, 17, 19A, 19, 21, 21A, 23, 23A]	15
19.12.2015	sobota	I	9.30 ul. Polna 42 – 1 (Jureczko – Hałacz)	28
		II	9.30 ul. Ks. Wallacha P 90 – 38 (Karwot – Cudnowski)	20
		III	9.30 ul. Partyzantów P 0 – 30 (Hudek – Grabiec)	
			[0 (Powstańców Śl. 171), 0 (Powstańców Śl. 177), 2A, 2, 4, 6, 10, 10A, 14, 18, 22, 26, 28, 30]	14
			ul. Partyzantów L 33 – 25 (Niezgoda – Kasztura)	
			[33, 29, 27A, 27, 25]	5
27.12.2015	niedziela	I	13.00 ul. 1 Maja L 235 – 205 (Durczok – Sobala)	13
		II	13.00 ul. Ks. Wallacha P 36 – 2 (Fojcik – Ślęczek)	12
29.12.2015	wtorek	I	9.30 ul. 1 Maja L 51 – 129a (Lichtarski – Szczeponek)	30
30.12.2015	środa	I	9.30 ul. 1 Maja L 131 – 197 (Szymanek – Szkatuła)	27
2.01.2016	sobota	I	9.30 ul. 1 Maja L 47 – 3a (Brachman – Smolorz)	23
			ul. 1 Maja P 2 – 20 (Tolarz – Wnuk)	7
		II	9.30 ul. Sobieskiego 2a – 25 (Lewicki – Paloc)	21
3.01.2016	niedziela	II	13.00 ul. Przedszkolna 28 – 1 (Knopik – Sitek)	12
10.01.2016	niedziela		13.00 kolęda dodatkowa	

I – Ks. Witold Tatarczyk – proboszcz,

II – Ks. Grzegorz Kucza – rezydent,

III – Ks. Florian Ludziarczyk – gość

Roraty

Tegoroczny Adwent zbiegnie się z początkiem obchodów 1050 rocznicy Chrztu Polski oraz Nadzwyczajnym Rokiem Miłosierdzia, który rozpocznie się 8 grudnia br.

Od poniedziałku po I Niedzieli Adwentu rozpoczną się Roraty. Hasłem tegorocznych Rorat będzie „*Drzewo Życia*”. Sięgniemy do początków chrześcijaństwa w Polsce – do wielkich polskich świętych – by poprzez miłosierdzie Boże (św. Siostra Faustyna) zobaczyć, jakie owoce mamy przynosić w codziennym życiu (uczynki miłosierdzia).

Dekoracja roratnia będzie przedstawiać *Drzewo Życia*, z którego na przestrzeni 1050 lat wyrosli wielcy polscy święci – od św. Wojciecha, do św. Siostry Faustyny. Obrazki dla dzieci będą nawiązywać do tego obrazu.

Wzorem lat poprzednich trójka dzieci, które będą miały obrazek z pieczętką, zabiorą do domu figurę Matki Bożej, by wraz z zaproszonymi gośćmi pomodlić się różaniec. Będą adwentowe schody, po których Mały Pan Jezus będzie codziennie schodził bliżej ziemi, na pewno też nie zapomni przyjść do nas św. Mikołaj. Będzie dużo śpiewu.

Będzie też do nabycia grudniowy numer „*Małego Gościa Niedzielnego*” wraz z płytą z piosenkami roratnimi z ostatnich 10 lat. Będą też w nim odpowiedzi na niektóre roratnie pytania.

Już teraz zachęcam wszystkich do rozpoczęcia przygotowań do adwentowych przeżyć, m.in. do zrobienia sobie postanowienia uczestnictwa we wszystkich mszach św. roratnich.

ks. W. T.

Twórczość naszych parafian

Na okoliczność 1 listopada 2015 roku

*Nadszedł smutny dzień jesienny, chociaż słońce świeci
Dzień 1 listopada – Święto Wszystkich Świętych
Całymi rodzinami idziemy w odwiedziny,
z lampką w dłoniach i kwiatami do wspólnej rodziny.
Tam na cmentarz gdzie najbliżsi swoje miejsce mają
pod nagrobkiem na spotkanie z nami czekają.*

*Zamyśleni przeżywamy nasze wspólne lata
jak to było kiedy żyli i mama i tata
Wszystkich bardzo nam brakuje choć życie się toczy
chciałoby się jeszcze spojrzeć w ich kochane oczy,
I usłyszeć czy robimy jak nas nauczyl
czyśmy sobie własne życie już bez nich stworzyli.*

*Nic im od nas nie potrzeba jak tylko pacierza
to jest dla nich – tam w wieczności – najlepsza wieczerza.
Żal odchodzić kiedy cmentarz cały w światłach tonie
złożmy dłonie, zmówmy pacierz w pożegnaniu skłonie
Mamy wiarę, że tu jeszcze długie życie mamy
jednak kiedy się zakończy – Z NIMI SIĘ SPOTKAMY.*

Lidia Dziewior 1.11.2015

1050 Rocznic Chrztu Polski

W przyszłym roku przypada 1050 rocznica Chrztu Polski.

Rok 966 jest przyjęty jako rok, w którym Mieszko I przyjął chrzest, ale i jako czas, od którego rozpoczęła się chrystianizacja całej Polski, która trwała kilka wieków.

Obecnie historycy zakładają, że Mieszko I przyjął chrzest (być może z rąk pierwszego polskiego biskupa Jordana) 14 kwietnia 966 roku na terenie swojego państwa w Poznaniu, lub w Ostrowie Lednickim lub w Gnieźnie. W dwóch pierwszych miejscach znaleziono bowiem bazyliki (z łac. *baptisterium* – budowla wznoszona przez chrześcijan, przeznaczona do wykonywania obrzędu chrztu, niekiedy usytuowana w pobliżu kościoła; określenie *baptisterium* odnosi się także do samej niecki, sadzawki chrzcielnej, umożliwiającej przynajmniej częściowe zanurzenie kandydata do chrztu) datowane na II poł. X wieku. Część historyków sądzi jednak, że mogło się to stać na terenie Niemiec (wielu uczonych wskazywało na Ratyźbonę), Czech bądź też w samym Rzymie.

Przyjęcie przez księcia Mieszka I chrztu było świadomym wyborem chrześcijaństwa dla całego państwa powstałego na przestrzeni lat ze zjednoczenia wielu plemion dzięki Siemowitowi, Lestkowi, Siemomysłowi i samemu księciu. Powstałe państwo – między Odrą a Bugiem – było różnorodne wewnętrznie, a jego mieszkańcy wyznawali różne pogańskie religie, panował politeizm. Czczono wielu bogów, a także siły natury oraz duchy przodków. Imiona niektórych bóstw powtarzały się u wielu plemion. Zwykle jednak każde plemię (czy związek sąsiedzki) miało własnego boga, którego czciło. Podobnie każdy ród miał swoje duchy przodków, które otaczał czią. Kobieta, która wychodziła za mąż musiała zmienić kult przodków – porzucała obrzędy własnej rodziny i zaczynała oddawać cześć przodkom rodziny męża. Podobnie młody mężczyzna, który wstępował do drużyny książęcej – zmieniał własny kult przodków na kult przodków księcia, gdyż służąc w drużynie stawał się jakby jego synem i podlegał jego władzy patriarchalnej. Słowianin wierzył, że bóg obcego plemienia jest tak samo realny, jak bóg jego plemienia. W strukturze słowiańskiej religii istniała możliwość porzucenia jednego boga dla innego, jeśli ten drugi był silniejszy.

W 963 r. Mieszko opanował plemię Lubuszan i zagroził Pomorzu, a tym samym dostał się w strefę wpływów cesarza niemieckiego. Książę wiedział o jego planach podporządkowania obszarów leżących na wschodzie Europy i chęci ustanowienia biskupstwa w Magdeburgu. Aby zapobiec tym dążeniom, Mieszko musiał przyjąć chrzest. W 965 r. Mieszko poślubił więc czeską księżniczkę Dobrawę, a tym samym zyskał sojusznika przeciwko groźnemu sąsiadowi znad Bałtyku – Związkowi Wieleckiemu.

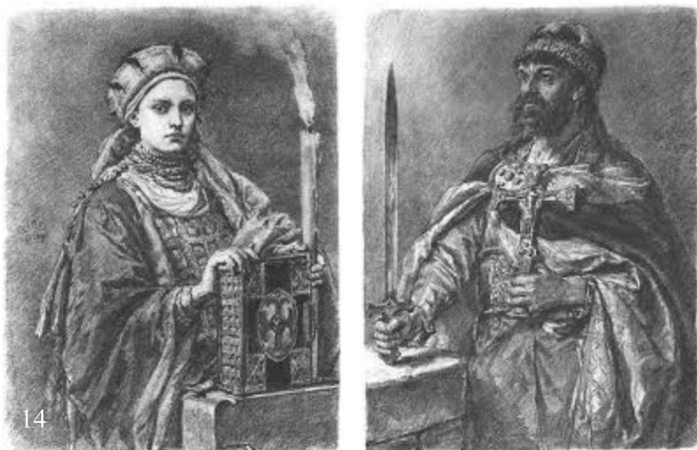
Gall Anonim (XII-wieczny kronikarz) twierdzi, że do przyjęcia chrztu Mieszka namówiła właśnie Dobrawa. Natomiast o chrzcie Mieszka I pisze następujące słowa: „... Pierwszy więc książę Polski Mieszko dostąpił łaski chrztu za sprawą wiernej żony”. Dalej czytamy: „Gdy zaś on przystał, że porzuci ów zwyczaj pogański [tj. porzuci to, co było w zwyczaju, dotychczasowe siedem żon] i przyjmie sakrament wiary chrześcijańskiej, pani owa przybyła do Polski z wielkim orszakiem dostojników świeckich i duchownych, ale nie pierwszej dzieliła z nim łóżę małżeńskie, aż powoli acz pilnie, zaznajamiając się z obyczajem chrześcijańskim i prawami kościelnymi, wyrzekł się błędów pogaństwa i przyszedł na łono Matki Kościoła”.

Dla Mieszka I i jego doradców bóg zwycięskich Niemców i Czechów na pewno zaliczał się do bogów silniejszych. To przekonanie, połączone z praktycznymi korzyściami przejścia na chrześcijaństwo, w bardzo dużej mierze skłoniło do podjęcia takiej decyzji. Wielu historyków podkreśla, iż chrzest dla Mieszka I miał przede wszystkim wymiar polityczny, a wymiar duchowy stawiał na drugim miejscu (ale to już nie nam osądzać). Przyjęcie chrztu miało mu bowiem pomóc w osiągnięciu następujących celów:

- zapobieganie wzrostowi wpływów niemieckich i ustanowienie samodzielnej pozycji państwa Polan w chrześcijańskiej Europie,
- zbliżenie z panami saskimi, co miało ułatwić wspólne działania przeciwko plemionom połabskim, np. Wieletom,
- ugruntowanie sojuszu z państwem czeskim (a przez to zneutralizowanie sojuszu czesko-wieleckiego; niedługo potem Czesi przysłali posiłki, dzięki którym Mieszko zwyciężył Wichmana),
- umocnienie swojej władzy (religijne jej usankcjonowanie).

Warto tu podkreślić iż i Mieszko I po przyjęciu chrztu stał się równy władcom chrześcijańskim w poszczególnych krajach Europy i jednocześnie związał Polskę z zachodnim kręgiem kultury chrześcijańskiej. Mógł zawierać przymierza i sojusze. Przyjęcie chrztu umacniało też znaczenie władcy wobec poddanych. Kościół głosił bowiem, że władza księcia pochodzi od Boga i każde wystąpienie przeciwko władzy uznawano za grzech.

Do Polski po przyjęciu chrześcijaństwa coraz liczniej przybywali duchowni. Uczyli ludzi nowej religii oraz służyli pomocą władzy. W tamtych czasach jedynie duchowni potrafili czytać i pisać. Przede wszystkim znali łacinę, którą posługiwali się m.in. w kontaktach międzynarodowych. Klasztory i kościoły były ośrodkami życia intelektualnego i artystycznego. Duchowni znali również tajniki uprawy roli, to oni nauczyli Polan melioracji podmokłych terenów, zastosowali nowe narzędzia oraz dwupolówkę, co

bardzo przyczyniło się do rozwoju gospodarki rolnej. Po rozpowszechnieniu chrześcijaństwa zaczęto wznosić pierwsze kościoły, w związku z czym pojawił się nowy rodzaj zapotrzebowania na malarstwo i rzeźbę sakralną.

Początkowo chrzest obowiązywał wyłącznie ludzi sprawujących urzędy państwowe. Do XII wieku proces nawracania był skupiony wyłącznie w najważniejszych grodach. Wówczas zaczęto tworzyć parafie na wsiach, co spowodowało szerzenie nowej wiary w znaczącej części społeczeństwa, która wtedy zamieszkiwała wsie. Jednak to nie spowodowało od razu całkowitego wyparcia rodzimych wierzeń, a sama chrystianizacja przebiegała często w sposób burzliwy.

Na przełomie wieków obserwować można jednak po burzliwych początkach rozkwit wiary chrześcijańskiej w średniowieczu, a także kształtowanie jej w późniejszych wiekach. I o ile na samym początku chrystianizacji w Polsce władza i Kościół były bardzo ze sobą związane, tak na przełomie wieków te relacje nie zawsze były we właściwy sposób przez władze utrzymywane. Nie da się tutaj nie wspomnieć o władzach komunistycznych, które potrafiły bardzo uprzykrzać życie wyznawcom wiary w Chrystusa. Jednym z wielu tego przykładów jest przykład z 1966 r., kiedy to Polska przeżywała Millenium Chrztu, a ówczesne komunistyczne władze uniemożliwiły przyjazd na rocznicowe uroczystości papieżowi Pawłowi VI i przedstawicielom episkopatów świata.

Tym razem ma być inaczej – w przygotowania do

1050 Rocznicy Chrztu Polski, oprócz strony kościelnej, włączyła się też strona państwowa.

Obchody jubileuszu 1050-lecia Chrztu Polski pokażą nam wszystkim, ile z tego wielkiego, historycznego dziedzictwa przetrwało do naszych czasów.

Abp Józef Kowalczyk (prymas Polski) podczas jednej z mszy św. sprawowanej w prastarym piastowskim pałacu na Wyspie Lednickiej, gdzie zachowały się wspomniane na początku pozostałości grodu i baptysteria z czasów Mieszka I powiedział: „*Całe nasze duchowe bogactwo, nasza narodowa kultura, są owocem przyjęcia chrztu św. przez księcia Mieszka I i naszych praojców. Jako ich spadkobiercy, jako spadkobiercy tej ogromnej duchowej spuścizny, mamy prawo do wielkiej dumy, ale mamy też święty obowiązek obrony chrześcijańskich wartości, z których wyrosła Polska*”.

Śledząc całą historię chrystianizacji i rozwoju religii chrześcijańskiej możemy rzeczywiście mówić o wielkiej dumie. Jednak może też warto właśnie w czasie tych zbliżających się obchodów Chrztu Polski zastanowić się nad tym, jak my podchodzimy do obrony chrześcijańskich wartości i czy rzeczywiście tych wartości potrafimy bronić.

*oprac. A. R. na podst.: „Polska pierwszych Piastów”
wyd. Wiedza Powszechna, Warszawa 1970,*

www.opoka.pl

www.historia.wp.pl:Poganie-przez-200-lat-stanowili-wiekszosc-w-chrzcijanskim-panstwie-Piastow,

www.historia.wp.pl:Wprowadzanie-chrzcijanstwa-na-ziemiach-polskich.-Jak-powstala-Polska?

Doktorat z teologii

12 listopada br. na Wydziale Teologicznym Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach miała miejsce obrona pracy doktorskiej ks. Dawida Ledwonina. Promotorem rozprawy na temat „*Świadectwo Ojca w czwartej Ewangelii. Studium egzegetyczno-teologiczne*” był ks. prof. UŚ dr hab. Artur Malina, zaś recenzowali: ks. prof. dr hab. Janusz Kręcidło (UKSW) i ks. dr hab. Józef Kozyra.

Świeżo upieczonemu ks. doktorowi gratulujemy sukcesu naukowego i czekamy na obszerniejszą relację w następnym numerze „*U Świętego Michała*”.

Ponadto życzymy dalszego pomnażania talentów na chwałę Bożą, pożytkowi ludziom i własnemu zbawieniu.

red.

Chór "Absolwent" w Zakopanem

W dniach 9, 10 i 11 października 2015 roku chórzyści skorzystali z gościnności państwa Danuty i Lucjana Wnuk i pojechali autokarem do pięknego hotelu "Tatra" w Zakopanem. Kilka lat minęło odkąd byliśmy w dawnym "Pocztowcu" na Cyrhli.

W drugim dniu pobytu wyruszyliśmy do Doliny Chochołowskiej. Chochołów to najbardziej stylowa wieś Podhala, której drewniana zabudowa ściąga rokrocznie wielu turystów z całego świata. Od nazwy tej wsi pochodzi Polana Chochołowska, która jest jedną z największych (23 ha) i najbardziej malowniczych łąk Tatr Zachodnich. Warto tutaj być w kwietniu, kiedy wszystkie łąki okrywają kobierce krokusów. Długie rzędy kamieni wyznaczają dawne działki własnościowe. Było tu mnóstwo szop i szałasów, a pasterze z Witowa wypasali tu owce. Pamiętnym wydarzeniem był pobyt w Dolinie Chochołowskiej Jana Pawła II w czasie jego drugiej pielgrzymki do ojczyzny 23 czerwca 1983 roku. Wizyta miała wówczas charakter prywatny. Miejsce, w którym Ojciec Święty wtedy odpoczywał i skąd zawrócił do schroniska upamiętniają krzyż i tablice. Na jednej z nich słowa Papieża: *"Mogłem w dniu dzisiejszym spojrzeć z bliska na Tatry i odetchnąć powietrzem mojej młodości."* Spotkał się tu również z Lechem Wałęsą i jego rodziną. Aktualnie kursuje tu tzw. "ciuchcia", która przewozi turystów przez spory kawałek rozległej doliny – to pewnego rodzaju ciekawa atrakcja, z której i my skorzystaliśmy.

Było akurat południe, więc wspólnie odśpiewaliśmy "Anioł Pański" i ruszyliśmy do schroniska, które wybudowano w 1933 roku. Spłonęło w 1945 roku, a obecny budynek wystawiło PTTK w latach 1951-53. Tu zrobiliśmy sobie dłuższą przerwę by co nieco przekąsić. Zamierzony plan został zrealizowany – pozostała droga powrotna. Byliśmy naładowani pozytywną energią, dotlenieni, oczy nasze zapisały w pamięci uroki tego, co stworzył nasz Stwórca – Bóg. Zadowoleni, z uśmiechem na ustach wróciliśmy do hotelu. W niedzielę śpiewaliśmy przed, w trakcie i po mszy świętej. Ksiądz kilkakrotnie nam dziękował, a nawet pani organistka, która nas słyszała poprzednim razem.

Historia parafii na Toporowej Cyrhli wiąże się z obecnością księży Marianów, którzy urządzali tu obozy dla swoich wychowanków. Kardynał Karol Wojtyła wyraził zgodę na założenie domu czasowego dla potrzeb zgromadzenia. W 1971 roku oddano do użytku zakupiony dom i kaplicę, która służyła wiernym podczas niedzielnych i świątecznych mszy świętych. W 1976 roku biskup Julian Grobicki wyraził życzenie, aby powstał tutaj ośrodek duszpasterski. 9 stycznia 1984 roku metropolita krakowski Kardynał Franciszek Macharski wydał dekret, mocą którego została erygowana nowa parafia pw. Miłosierdzia Bożego na Cyrhli. Zaistniała konieczność budowy kościoła oraz domu zakonnego. W październiku 1987 roku poświęcono plac pod budowę kościoła. W 1988 roku ruszyły prace i w 1989 roku ukończono w stanie surowym kaplicę – odprawiono pierwszą pasterkę. 14 sierpnia 1991 roku w Wadowicach Ojciec Święty Jan Paweł II poświęcił kamień węgielny kościoła na Cyrhli. Kamień ten składa się z trzech części: kamienia z Golgoty, z fundamentu kaplicy MB Ostrobramskiej z Wilna i z rodzimej ziemi Cyrhlańskiej. Ma to być znak jedności, zgody i pojednania między ludźmi w Bogu miłosiernym. W 1996 roku wykończono wnętrze kościoła i nadszedł upragniony dzień oddania kościoła do użytku wiernych.

16 września 2000 roku nastąpiła uroczysta dedykacja nowo wybudowanego kościoła pw. Miłosierdzia Bożego na Cyrhli. Dokonał tego metropolita krakowski Kardynał Franciszek Macharski. W uroczystości wzięło udział 43 księży i liczne tłumy wiernych.

Był to udany wyjazd – krótki, ale dla nas owocny – dla duszy i ciała. Raz jeszcze dziękujemy państwu Wnuk za gościnę.

Małgorzata Tolarz

Podążając do schroniska, z prawej strony na wzniesieniu widnieje Kaplica pw. Św. Jana Chrzciciela. Obok niej – mała kapliczka polowa przewieziona z Witowa, w której odprawiane są w ważne uroczystości msze święte. Kaplicę tę poświęcił i pierwszą mszę świętą w niej odprawił kardynał Karol Wojtyła 15 lipca 1962 roku.

22 czerwca 2003 roku obchodzono tu uroczystości 20-lecia pobytu tutaj Ojca Świętego. Wspólnota leśna ufundowała kamienny obelisk z tablicą pamiątkową i Krzyż Papieski upamiętniające przybycie helikopterem na to miejsce Ojca Świętego. Od tej pory odbywają się tu pielgrzymki w intencji Papieża. Trasa biegnie od Krzyża Papieskiego na Siwej do Doliny Jarząbczej, gdzie Ojciec Święty kontemplował i odmawiał różaniec – tu zrodziła się myśl I części Tryptyku Rzymskiego Jana Pawła II – Strumień.

Poziomo:

A-1 czwarta część *Godzinek o Niepokalanym Poczęciu NMP*
A-10 grupa etniczna górali na Ukrainie i w Rumunii, zajmująca się głównie hodowlą koni **B-6** potocznie uskarżanie się na coś
C-1 pracownik służby zdrowia zajmujący się utrzymaniem czystości w salach szpitalnych **C-10** gaz w skorupie ziemskiej występujący głównie przy złożach ropy naftowej **D-6** „... wprawdzie wielkie, ale robotników mało...” (Łk, 10, 2) **E-1** jeden z darów Trzech Króli **E-9** płaszcz z kapturem noszony dawniej jako strój podróżny **F-5** jadą do niego strażacy **G-1** w języku łacińskim dosłownie: wypływam **G-9** ogród na Górze Oliwnej w Jerozolimie, gdzie przebywał Jezus z Apostołami przed swoim pojmaniem **H-5** w języku angielskim: uczyć się **I-1** islamskie państwo, którego władcą jest emir **I-10** imię żeńskie pochodzenia greckiego oznaczające: *gościnna* **J-6** jest nią „*Nabucco*” Giuseppe Verdiego **K-1** substancja występująca w kale ssaków (w małym stężeniu o miłym zapachu kwiatów), stosowana w przemyśle perfumeryjnym **K-10** rzeka płynąca przez Białoruś, Litwę i Rosję, opisana w powieści E. Orzeszkowej **L-6** święta, w której wspomnienie święci się chleb

Pionowo:

1-E ... angielskie, przyprawa używana w kuchni **2-A** oficer dawnych wojsk kozackich **2-I** z niej piecze się chleb **3-E** ssak podobny do zebry, spokrewniony z żyrafą, występujący w dżungli Afrykańskiej **4-A** w języku angielskim: strzelać **4-I** święta patronka od spraw trudnych i beznadziejnych **5-E** program telewizyjny „*Od przedszkola do ...*” **6-A** miasto we Włoszech, miejsce narodzin św. Franciszka i św. Klary **6-H** krótka pelerynka z miękkiego futra, noszona do sukien wieczorowych **7-D** Bańska ..., miejscowość położona przy Zakopanem, gdzie znajduje się kompleks basenów „*Termy Szaflary*” **8-A** odgrywane w Wielki Piątek m.in. w Kalwarii Zebrzydowskiej, „*Misterium ... Pańskiej*” **8-H** warzywo podobne w smaku do rzodkiewki, a wyglądem przypominające burak **9-D** „czornyj ...” – czarny kruk, radziecka karetka więzienna stosowana przez NKWD do przewozu ofiar zbrodni katyńskiej **10-A** ogólna nazwa ziół i roślin o wyraźnym aromacie i właściwościach oczyszczających, używanych w Biblii jako prototyp współczesnego kropidła **10-I** Galilejska, gdzie Jezus przemienił wodę w wino **11-E** linia obwodząca przedmiot

KRZYŻÓWKA NR 8/2015															
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
A															A
B															B
C															C
D															D
E															E
F															F
G															G
H															H
I															I
J															J
K															K
L															L
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15

12-A jeden z wielu w koronie Jezusa **12-I** biblijny raj stworzony przez Boga dla Adama i Ewy **13-E** gaz trujący stosowany dawniej do produkcji gazów bojowych **14-A** samosąd **14-I** hiszpańska forma imienia Agnieszka (pisownia przez „s”) **15-E** całość zdarzeń przedstawionych w utworze.

Hasło: 3-A, 12-D, 12-G, 3-C, 2-D, 13-G, 10-K, 7-H, 8-A, 12-A, 10-A, 4-I, 11-H, 1-C, 6-I, 12-I, 10-C, 15-E, 9-D, 6-B, 8-I, 1-G, 4-J, 5-C, 4-A, 1-E, 8-B, 12-J, 14-E, 11-K, 14-K.

Wśród czytelników, którzy do dnia **10 grudnia 2015 r.** nadesłali, na adres parafii, prawidłowe rozwiązania (hasło oraz wyrazy pomocnicze), rozlosowane zostaną nagrody książkowe.

C. B.

Z życia Klasztoru Sióstr Służebniczek

Jak co miesiąc witałyśmy w naszej wspólnocie siostry z Poręby. Przyjechało ich trzynaście.

Spotkanie rozpoczęłyśmy od kościoła parafialnego.

Krótką historią parafii, śpiew, a potem przejście na groby kapłanów (czyli na miejsce starego kościoła) i na groby naszych sióstr.

W domu poczęstowałyśmy ich obiadem, kawą i ciastem (które zawsze pieką panie ze wspólnoty Rodziny Bł. Edmunda, za co im gorąco dziękujemy). A że był to 14 listopada – dzień urodzin bł. Edmunda, więc towarzyszyła nam radość i modlitwa.

Siostry udały się także do lasu na wzgórze, po którym również przechadzał się kiedyś bł. Edmund podczas wizyty w tutejszej parafii.

Przeżyliśmy wspólnie wspaniały dzień. Bogu niech będą za to dzięki.

Pozdrawiam serdecznie - s.M. Ryszarda

Prace gospodarcze

Parafia św. Michała Archaniola w Skrzyszowie
 ul. Wyzwolenia 37, 44-348 Skrzyszów
 ING Bank Śląski 40 1050 1403 1000 0023 0745 8881
 tel. (32) 47 26 608 e-mail: tatarczykw@poczta.onet.pl
<http://www.skrzyszow-parafia.pl>

Do bieżącego wydania gazetki pisali:
 ks. Witold Tatarczyk, Renata Jureczko, Małgorzata Tolarz,
 Kornelia Przybyła, Lidia Dziewior, Anna Robak,
 Ewa Gąsior, Celina Burda, s.M.Ryszarda.
 skład: Rela & Cela e-mail: 480402@gmail.com
 Druk: Drukarnia "LEGIS" Wodzisław Śl. ul. Jastrzębska 157

W ostatnim czasie:

Pierwszą Rocznicę Urodzin i Chrztu św. obchodzili:

Dominika Tesarczyk

Bartosz Tomecki

Przez Chrzest Święty do naszej Wspólnoty Kościoła włączeni zostali:

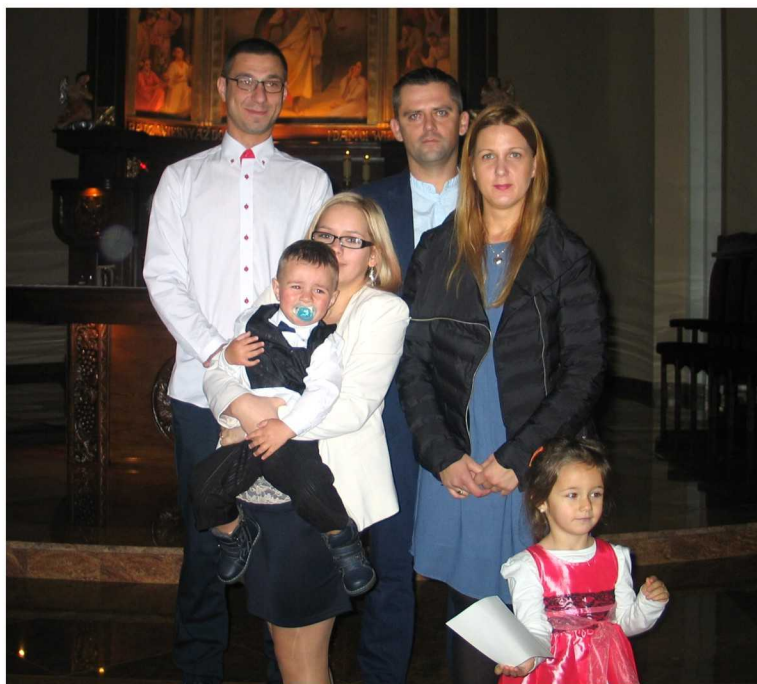
Emilia Agnieszka Łukaszczyk - c. Marcina i Małgorzaty

Mateusz Hubert Drobaczyk - s. Dariusza i Iwony

Natalia Amelia Grzegoszczuk - c. Marcina i Justyny

Nicolas Eryk Bierkat - s. Łukasza i Marty

Requiescat in pace...

Stefania Głowacka l. 79

Jubilaci i Solenizanci:

Gabriela i Antoni Głuchowski
45. Rocznicą Sakramentu Małżeństwa

Maria i Stanisław Salamon
45. Rocznicą Sakramentu Małżeństwa

Róża i Gerard Szewczyk
60. Rocznicą Sakramentu Małżeństwa

Agnieszka Kuczera
85. Rocznicą Urodzin

Irena Sitek
84. Rocznicą Urodzin

Agata Brzoza
18. Rocznicą Urodzin

Hiacynta Bem
80. Rocznicą Urodzin

Rocznik 1965 – 50. Rocznicą Urodzin